

ABSTRAKT

Koučink je v současné době dynamicky se rozvíjející přístup, a to zejména v oblasti řízení a profesního vedení zaměstnanců v oblasti managementu. V zahraničí je koučovací styl velmi často aplikován i do ošetrovatelské praxe, nicméně v českém ošetrovatelství se jedná o zcela novou problematiku.

Teoretická část diplomové práce je zaměřena na základní charakteristiku koučinku a jeho principy. Dále je věnována problematice koučování a jeho možnostem aplikace, zejména v oblasti adaptačního procesu u absolventů na oddělení JIP/ARO. Pro zvolený kvalitativní výzkum byla vybrána metoda sběru dat pomocí nestandardizovaných polostukturovaných rozhovorů. Výzkumný vzorek obsahoval celkem šest respondentek. Cílovou výzkumnou skupinou byly sestry mentorky pracující na různých pracovištích JIP/ARO aktivně se podílející na adaptačním procesu. Získaná data byla dále analyzovaná a rozdělena do jednotlivých kódů, které byly rozčleněny do kategorií.

Možnosti získání kvalitních informací o koučovacím přístupu jsou z pohledu informantek nedostačující, zejména pak v oblasti pregraduálního vzdělávání a zmiňují také absenci kurzů koučinku pro oblast ošetrovatelské péče. I přes nedostatečné znalosti v možnostech využití koučovacího přístupu v ošetrovatelské praxi, mají informantky velký zájem změnit své zažité výukové metody a postoje k absolventům. Informantky očekávají od koučinku pomoc v mentorování obtížně adaptovatelných absolventů. Koučink by měl nahradit direktivní způsob učení za individuální přístup mentorek a následně tak pomoci absolventům být aktivnější a soběstačnější při provádění ošetrovatelské péče.

Výsledky šetření se mohou stát platformou pro inovace a implementaci koučinku do praxe sester na konkrétním oddělení intenzivní péče.

klíčová slova: koučink, intenzivní péče, sestra, personální řízení, profesní rozvoj, adaptační proces, kvalitativní výzkum